

**Zákon ze dne 20. února 1919 č. 98,
o státním bytovém fondu.**

(Vyhlášen v částce XXI. sb. z. a n. dne 3. března 1919.)

Z usnesení Národního shromáždění vydávají se tyto předpisy:

§ 1.

Na podporu staveb s malými byty pro nezámožné zřizuje se státní bytový fond a přikazuje se mu částka 5,000.000 K.

Do státních rozpočtů na budoucí léta bude se každoročně zařadovati pro státní bytový fond částka nejméně 2,000.000 K, až fond dosáhne 25,000.000 K.

Státní bytový fond spravuje ministerstvo sociální péče v dohodě s ministerstvem financí.

§ 2.

Státní bytový fond přejímá práva a povinnosti Státního bytového fondu pro péči o malé byty, zřízeného zákonem ze dne 22. prosince 1910, z. ř. č. 242, pokud se týkají nemovitostí ve státě československém.

§ 3.

Ustanovení §§ 1. a 3. zákona ze dne 22. prosince 1910, z. ř. č. 242, o zřízení fondu pro péči bytovou se zrušují.

§ 4.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 5.

Provedení tohoto zákona ukládá se ministru sociální péče v dohodě s ministrem financí.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r., v zast. min. předsedy.

Dr. Winter v. r.

**Zákon ze dne 1. dubna 1918 čís. 181,
o omezení práva stěhovacího.**

(Vyhlášen v částce XXXVIII. sb. z. a n. dne 9. dubna 1919.)

Podle usnesení Národního shromáždění nařizuje se takto:

§ 1.

Kdo miní přesídliti do obvodu některé obce, která byla zmocněna k zabírání bytů podle nařízení ze dne 22. ledna 1919, č. 38 Sb. zák. a nařiz. státu československého, nebo do bytového obvodu, zřízeného podle téhož nařízení, ať do vlastního domu, ať do bytu, opatřeného smlouvou nájemní nebo podnájemní, oznam to aspoň měsíc napřed obecnímu úřadu (společnému bytovému úřadu).

§ 2.

Přesídlení není dovoleno, pokud obecní úřad (společný bytový úřad) nedodal žadateli písemného povolení.

§ 3.

Obecní úřad (společný bytový úřad) může povolení odepřít, je-li v obci (bytovém obvodu) nedostatek bytů a neprokáže-li žadatel nutnost přesídliti do obce (bytového obvodu). Nerozhodne-li obec (společný bytový úřad) do tří týdnů ode dne podání, je míti za to, že žádosti nebylo vyhověno, a žadateli přísluší právo stížnosti (§ 5).

§ 4.

Obec (společný bytový úřad) může naříditi, aby z obvodu vystěhovala se osoba, která ponechavši si dřívější byt přistěhovala se do tohoto obvodu po 1. listopadu 1918, avšak dříve nežli zákon tento nabyl účinnosti, neprokáže-li osoba ta, že její pobyt v obci (bytovém obvodu) jest nutný. Pro vystěhování jest určiti lhůtu aspoň jednoho měsíce.

§ 5.

Proti rozhodnutí obce (společného bytového úřadu), kterým bylo zakázáno přesídliti, nebo kterým bylo nařízeno vystěhování, je dovolena stížnost k politickému úřadu I. stolice, v jehož obvodě jest obec (společný bytový úřad).

Z rozhodnutí městského úřadu obce se zvláštním statutem a z rozhodnutí společného bytového úřadu, v jehož obvodě jest město se zvláštním statutem, jde stížnost k politickému úřadu druhé stolice.

Stížnost jest podati u obecního úřadu (společného bytového úřadu) v 8 dnech, kdy bylo dodáno zamítavé rozhodnutí. Stížnost má účinek odkládací.

§ 6.

Rozhodnutí politického úřadu, k němuž stížnost byla podána (§ 5), je konečné.

Nebude-li o stížnosti rozhodnuto do tří neděl, jest míti za to, že jí bylo vyhověno.

§ 7.

Odvolá-li zemský politický úřad zmocnění, uvedené v čl. I. nařízení ze dne 22. ledna 1919, čís. 38. Sb. zák. a nařiz. státu československého, přestává tento zákon pro obec (bytový obvod) působiti.

§ 8.

Zákon tento nevztahuje se na osoby, které mají v obci právo domovské a na státní a železniční zaměstnance v činné službě.

§ 9.

Zákon tento nabývá účinnosti čtrnáctého dne po vyhlášení a pozbývá jí nejpozději 30. dubna 1920.

§ 10.

Ministru sociální péče se ukládá, aby zákon provedl.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r., v zast. min. předsedy.

Dr. Winter v. r.

**Zákon ze dne 10. dubna 1919, čís. 204,
jímž se poskytuje osvobození od domovní daně činžovní a přírážek
pro novostavby v t. zv. pevnostním obvodu města Hradce Králové.**

(Vyhlášen v částce XL. sb. z. a n. dne 18. dubna 1919.)

Z usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

§ 1.

Pro novostavby na pozemcích, které byly v době vyhlášky zákona ze dne 11. dubna 1893, z. ř. č. 61, vlastnictvím eráru, jakož i v užívání vojenské správy, platí, pokud byly po 19. únoru 1919 úplně dokončeny a pokud jejich přesně označená area se nalézá úplně uvnitř tak zv. pevnostního obvodu, ustanovení § 28. zákona ze dne 28. prosince 1911, z. ř. č. 242, s tou změnou, že lhůta k ukončení těchto staveb se prodlužuje až včetně do 19. února 1929, a že místo snížení domovní daně činžovní na 5% čistého činžovního výnosu, poskytuje se úplné osvobození od domovní daně činžovní na dobu 12 let.

§ 2.

Novostavby v § 1. uvedené osvobozují se, pokud jim přísluší osvobození od domovní daně činžovní, na tutéž dobu od přírážek zemských, okresních a obecních (včetně školních) k této dani.

§ 3.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 4.

Provedení tohoto zákona ukládá se ministru financí.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r., v zastoupení ministerského předsedy.

Dr. Rašín v. r.

**Zákon ze dne 15. dubna 1919 čís. 209,
kterým se povoluje státní subvence tří pětin skutečného nákladu,
až do výše 9,080.000 K na provádění nouzových prací v Praze.**

(Vyhlášen v částce XLII. sb. z. a n. dne 23. dubna 1919.)

Na základě usnesení Národního shromáždění nařizuje se:

§ 1.

Ke krytí nákladů na provádění nouzových prací v Praze povoluje se: